

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

IX. Quaenam sit soli Deo confitendi ratio & modus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

mus, ac euellamus, indigni sumus, qui virtutis nomen profiteamur.

Deinde, id etiam consequimur, vt ex frequenti vitiorum nostrorum commemoratione, via nobis extet facilior ad eorum Cōfessionem coram Sacerdote perficiendam; aliōqui enim ex negligentia malefactorum, non solum obliuio, verū etiā contemptus, (quod est nequissimum) nasci solet.

*Quænam est soli D E O confitendi
ratio et modus?*

*Quæstiō
IX.*

Respoſio.

Ratio con-
fitēdi Deo.

Matth. 6.

Chryſo. in
Pſal. 50.

HÆc est DEO confitendi ratio ac modus. Peccata nostra Christus debita appellat, Nos, D E I vīlicos, cum quibus sit positurus rationem: Ergo codex rationum nobis conscribendus est. Codicem habemus conscientiam nostram, in hac peccata nostra & maiora, & minora, tanquam in libro scribere oportet, deinde confiteri; non tantū, quia multa in nobis delicta sunt, verū & peccata sigillatim, idque frequentiū, recensere, atque ante oculos ponere, & hæc tanquam nuper admissa lugere: Ita enim & animæ arrogantiam frangemus, frequentiū eam de malis suis, & vitiis commonentes, & cautela nobis (ne vtrā in eadem delicta incidamus) acrior nascetur; vt interim taceamus, hac Confessione fidem quām maximè acui, & exerceri, sine qua non accipimus remissionem peccatorum.

D 2

Paulo